

和蘭語法

不知騰寫何許人

冊尾

トオトト記ス

昭和二年十月

理學道人関秀

特別
本 10
2044

ISSEIDO
田神 成 京東

oefenende

Hollandsche
Spracjkunst.

derde deel van
de Moondschikking.

de Moondschikking leert ons de
deelening, oer en Stenning, en Sch,
icking der Moonden, volgens den aa,
re van de taal en naar de met van
het gebruik. Zij leert in welk getal
het lidwoord het naamwoord moet
vergezellen, in welk getal het meq,

genomen maet, of kan worden, het
gebruik van het doonnaamwoord,
dat aan het merkwoord ent- ge-
egd is. — verder leert zij ons,
dat het lit —, bystaegelyk —, en
doonnaamwoord in het zelfde
geslacht, getal, en in den zelfden n-
aamsal maeten staan met het
zelfstandig-naamwoord; dat het
merkwoord den verdoon en het ge-
tal dan zynen nominalif ent: n-
emen maet.

Eerste Hoofdstuk
van de

Lidwoorden.

men plaatst het lidwoord v-
oor de zelfstandige naamwoorden,
telkens als men van het zelfde ge-
bruik maakt.

men maekt het lidwoord door
alle de algemeene namen gebrui-
ken, die bepaaldelyk genomen w-
orden, tenzij een andere woord
daar de plaats van bekleed. —
maer men maekt nooit saam-
van gebruik maken door die w-
elke men op eene onbepaalde wyze
neemt, byvoorbeeld.

geef mij brood. hij haalt geld.

alzo ook de woorden, die in
het Fransch met het lidwoord die

en de la geschreeuen worden in
het hollandsch Zonden lidwoord
geschreeuen: brood; ^粉meel; ^子zijk.

men gebruikts het lidwoord
doon de Zelfstandig naamwoor-
den, die algemeenlyk genomen
worden, als:

de mensch is sterfelyk.

Het bepaalde lidwoord is ^{相應}getu-
chiks tot het te kennen geuen van
deputing; men gebruikts het welke
Saanom ^子Elkens als men een
bystaelyk naamwoord, bywoord,
doonzetel, enz: Zelfstandig m-
aaks, bywoordel:

het eten is noodzakelyken dan
het drinken.

het graen is praayer dan het
blauwt.

My weten het doon en het te,
gen.

men zes geen lidwoord doon
de eijennamen van landen, lan-
dschappen, ^{南方國}debreken, ^{名小國}landschappen, wer-
onen, enz:

Holland is een schoon land.

Jan is grooten van pieter.

normandie is een ^{國屬}provin,

cie dan Frankryk.

de namen van ^{民國}nation worden

Ziester, ^{欲好} mild en met mij gaan?
braeden, ik geloof ^信 u niet.

men maakt geen gebruik van
het lidwoord door de algemeene naam,
men die in gedaante van ^題 titel ge-
plaatst worden, bijvoorbeeld:

^記 Leis in Europa.

^凡 Beschrijving van ruisland.

doorrede; doorberigt.

hollandsche spraakkunst.

men neemt somtijds het lid-
woord weg om aan de spraakwijze
meenden vrijheid en direct te
geven, bijvoorbeeld:

^愛 Burgers, ^{人同與} vreemdelingen, ^弟 bro-
unders, ^敵 volken, ^民 ^{敬尊} wren
hem.

gaederen, eer, ^敬 leken, ^尊 ja alle
was ^敬 verloren.

Zie hier een Tafel van de Zu-
men geschikte Zelfstandige naam-
woorden Zonder lidwoord volgens
het gebruik.

Wongen ^有 hebben.

sonst ^多 hebben.

gelijk, ^{齊不齊} ongelijk hebben.

geduld ^有 hebben.

Op ^暇 hebben.

te ^馬 paard rijden.

te ^{水陸} water, te land reizen.

nuan huis, ^{家カラ}nuan land
gaan.
in slaap ^子stellen.
lang ^沼strand gaan.
by nacht ^夜en day.
iets ^{オラヒ}die gemoon te saen.
adem ^吸halen.
water ^{汗ノ血水}en blaed smelten.
menschen ^{人カ}dan diensten.
in temel ^モen op aarde.
denken ^{詩作}maaken.
fontein ^幸maaken.
gedoon ^危loopen.
reeden ^{又典説}geken.
braak ^{スラ}afenen.
nuan ^{キテカシ}reeden ^{=理道}hooren.
scherpe ^{敏キ}denstaen.
denmaak ^樂hebben.

orde ^順stellen.
Fransch, ^列nollandsche spreek-
ten.
afscheid ^{別離}nemen.
raad ^{向テ}fragen.
raad ^{又典説}geken.
genaege ^子nemen.
geloof ^{信用}slaan.
braun ^子en kinderen ^子verlaten.
narrig ^音dan iets hebben.
me ^{コシ}iemand om gang hebben.
medelyden ^{ツモ}hebben.
kennis ^知dan iets hebben.
maed ^{拒防}hoeden.
doornemen ^{ツダ}zijn.
licet ^ヤhebben.
haast ^イhebben.
zijn ^イhebben.

^{ス 筆 論}
Twee Zaeken.
^{ス 免 フ 鞠}
Keninginnis dragen.
^{ス 詩}
gelijkenheid geden.
^{ス 賜 フ 謁}
den lof geden.
^{ス 産 破}
gehoon geden.
bankraas Spelen.
^{ス 掌}
kennis maken.
^{ス ラ フ ミ}
iemand een besijden.
^{ス ラ フ ミ}
iemand hulde betoonen.
^{不 祥}
in drink maken.
^{ス 船 破}
Schip breuk lyden.
^{ス 産 破}
plaats maken.
^{ス 産 破}
andwoord geden.

als ook den scheiden Spreekst,
vonden en figuurlyke uudrukke,
ingen, als:

^{フ 八 法}
nood breekt mes. ^{清 肉}
^{ス 饑}
honger is de beste Sauil.
uustel baans nakeel.
^{ス 火} ^{ス 焰}
duis en flam Spinken.
lief bij magt taeyen.
^{ス 大 喜} ^{ス 三}
praetjes vullen de buik nies.
tuschen hoop en driel lobbe,
ren.

de lidwoorden komen met de
lytandige naamwoorden, die hun
vergezellen, of eenen, in geslacht, ge-
tal, en in naamstal, byvoorbeeld:

het glas van den vaden.
de kamen van de maiden.
Zeg aan den stij geen.
breng het boek aan de Ziester.

hy is in den tuin.

Zomtyds mond het lidwoord den,
^{ルリ}mydend dan Zynen naam; men mo,
es het echter, Zo deel het daerlyk
is, denmyden.

de mes dien mitte waarden
bespannen ^{カニ車} Wagen.

de op haren ^{= 三ノ} man steeds ^{終始} ja,
laensche ^{ルリ} traunt. ^婦

het is beten te Zeygen.

de Wagen mes dien mitte waarden bespannen.

het bepaalde lidwoord mond
nooit alleen gebruikt Zonden den
getandig naamwoord, ^{ルリ} uigeno

men ontydig het, by doonbeeld:

Maar is het baek? hien is
het.

geef my het mes, daan hebt
gy het.

men daer ook dikwerf het
ontydige het by het meerkwoord, dat
dan eenen algemeen naam gevolgd
is, als dan bekleed het de plaats
van de doonnaam en hy, hy in
het enkel en meerkwddige.

het is een geleerdeman. ^{男名高}

het is eene Schoone traunt.

het Zyn ^兵 Soldaten.

het waren ^正 Zangsters.

het heeft Romtyds betrekking
op heel Spreek myzen:

Was gij zegt, kan Maan zijn,
ma^信an ik geloof het
niet.

met het denstaegs men de on,
genzoonlyke Werkwoorden.

het ^三inleunde; het ^三Zal hagen.

het onbepaalde lidwoord stond een
dikkerf Zonden Zelfstandig naam,
inwoord gebruik. byvoorbeeld:

geef ^{子帽}my enen haed, hier is
'en een.

Daar hebt gij 'en enen.

geef my eene pen, indien gij
'en eene hebt.

bring my enen Schaen, in,
lien gij 'en enen
Kinden kunt.

het is niet naar Zakelyke het lid,
staand daor alle Zelfstandige naam,
woorden te herhalen, stannen ^三Zijn
in het Zelfde getal en geslagte ^三Zijn:

de ^善gaedheid en ^美Schoonheid leden
draust.

de ^德deugden en ^子erlycheid dan
leden man.

als de Zelfstandige naam moor,

eden in verschillende geslachten zijn,
dan is de herhaling van het lidwoord
voordonstrukt noodzakelyk.

de dood en het leven.

daar is het kenneken en de
inkstoker.

de jongen en het meisje
in samen.

doornal in den afkenden
aandale.

ik spreek van den vader en
van de moeder.

geef het aan den man of aan
de vrouw.

my hebben den keizer en de

Keizeren gezien.

eden Zoo herhaalt men het
lidwoord, als het een zelfstandige
in het enkelvoudige en het and,
ere in het meenvoudige is.

My hebben de tante en de nicht
ten van iken vriend
gezien.

hy kent den meester en de
leerlingen.

men maek altijd het lidwoord
herhalen voor de zelfstandige na
aanstaanden die voor het doegst
oord en aan makanden denbe
nden zijn.

de vader en de Zoon.

de moeder en de dochter.

het onbegreepde lidwoord de,
wordt altijd herhaald.

een baek en eenen zyn.

eene nicht en eene tante.

in de volgende Streek Wijzen
gebruikt men in het hollandsch
het onbegreepde lidwoord, mann,
en men in het Fransch het be-
greepde gebruikt.

Zij heeft eene zachte stem.

hij heeft een slechts ^親 uiszig.

hij heeft een goed hart.

Zij heeft een dik hoofd.

hij heeft eenen groote
neus.

Zij hebben goede beenen.

Zij ^{至親} menschen mij eenen
goeden ukand.

Zomtijde gebruikt men in het
Fransch het begreepde lidwoord, de,
annen men in het hollandsch het
begreepde door naamwoord ge-
bruikt.

hij heeft zyn in zyne been.

mijne handen zyn koud.

mijne haeten zyn koud.

mijn been ^親 slaapt.

mijn ooren ^親 tuiten.

Verkeerde Hoofdstuk
van de

Zelfstandig naam, woorden.

als toe of meer Zelfstandige n,
naamwoorden, die in eene Spreek
wijze komen, dezelfde betrekking
hebben, het zij op het werkwoord of
op een andere gedeelte dan het ge-
spreek, worden zij geheel in den Zes-
tyden naamstal geses.

gelijk in den stand vindt men
nieu altijd te Zamen.
ik ken onze Zuster en inden
broeder.

Zij strekt ^ヲ niets alleen de tro,
ient maar ook de Ziel,

ten. ^法

Die man is, of een lomkop, of
een schuurt.

hij heeft geld noch vrienden.

hij strekt god; menschen noch
metten. ^法

en oorlog, en ^{病流行} zeft, en ^識 konig,
en nood, onstakten
his land.

het blykt aldus dat de Zelfst,
andige naamwoorden, die deze,
lyde betrekking hebben, seneenig
woorden, soor de denbindende daeg
woord en:

het tweede Zelfstandig naamw.,

oond bepaalt zomtyds de betekenis
dan het eerste; als dan Zyn Zyn in
Zelflyden naamdal, maar niet
altijd in het Zelfde getal.

ik ga naar London, de koop,
stad van Engeland.

Zeg aan iken neef, mijnen
 vriend, dat -----.

inke ^病 waardheden, de eenige ^病 be,
on inke ongeluk.

de baiken, onde ^氷 ispanning.

het beidel van ^氷 blücken, als of,
grenzen dedken.

Wanneer twee Zelfstandige na,
amwoorden Zyn in betrekking bes,
inden, bepaalt Zynde soor hün,
^病

^{一推}
een hoop stenen.
^石
het koninkrijk Zweden.
^{王國}
het keizerrijk ruisland.
^{帝國}

Zomtyge menenig men tke
Zelfstandige naamwoorden en m,
aakt daardan een Zamengesteld
woord.

^門 ^戶
de tuinder.
^{副將軍}
ene luitenante plaats.
^家 ^猪 ^園
een dorkendhok.

een zelfstandig naamwoord,
bepalende een zelfstandig naam,
woord, kan, op Zyne beurt be-
aald worden door een ander.

de gebruiken van de bestouwen
^{凡俗}
den noord pool.

de leijde van den meester den
^{講學}
school.

de sukkelingen des videntoms
^愚
Zyn lekster de gevolgen
van de lastdandigheid den
⁷⁵
judgd.

het uienkerkel van den ijden
^{出精}
van den duden seker
kind.

ik denk diksterf aan den drie,
^思
nd van den Zoon van
den bekken seker
^{キツ}
sonse.

Derde Hoofdstuk

van het

gebruik der bydaegelyke
naamwoorden.

De bydaegelyke naamwoord,
en worden altyd door de Zelfsta-
ndige naamwoorden geplaatst,
aan welke zij toe behooren, en m,
eten oden en komen met hun
in geslag, getal en in naamstal.

een ^相staame meesten.

ene Schoone vrouwe.

het ^出lylige kind.

een ^切scherp mes.

als het bydaegelyke naamwoord
op een eigen naam betrekking heeft,
dan plaatst men het deszelfs, gelyk
in het Fransch, achten het Zelfstandi-
ge naamwoord.

alstanden de groote.

Karel de ^{目上}waalste was een ^{目下}ty,

and dan ziet den wisten.

Lodewyk de groote, ^大Zoon van Lon-

destyk den ^小rege ^小vaandigen, en

klein Zoon van Hendrek den

grooten, heeft tot ^世opvolger

gehad Lodewyk den ^世mel

derinden, Zynen achten

klein Zoon.

men gebruikt de bydaegelyke

naam woorden gelyk bywoorden,
danneen men de Zonden lidwoorden
achten de Zelfstandige naamwoor-
den plaatst, byvoorbeeld:

My kennen alstanden als eenen

held, ^德een Zou ^氣leijgdraam

als ^氣laxpen.

een kind ^悅gerond en ^果vrolyk.

My kennen een ^高droein, ^高Yong,

Schoon, ^高kuisch en ^高leij,

gdraam.

het bydaegelyke naamwoord is
ook bywoord achten de sterkwoorden
Zyn, worden, slyden.

de droein is Schoon. (en niet Schoone)

de mannen zijn leijdraam.
deze steden zijn zeer groot.
de rijkte monde draat.
de zusters blijven getrouwt.

Zomtijds bevinden deze bystaegelyke naamwoorden Zich doon het M^oerkwoord Zijn, maar blijven een sel onbuijbaar.

majest^{結構}ue en ^美prachtig is het ^名gedrig der onderquante Zon.

Het bystaegelyke naamwoord, het haedanigheid van een Zelfstandig naamwoord uisdrukt, kan altijd niet allen gebruike worden, maar

maet altijd gesaegd worden van den naam, van welke het de haedanigheid be-naemt. en is een sel het getal, waarvan het bystaegelyke naam, staand van Zijn Zelfstandige naam, staand den bystaegelyke monde, het Zich het de betrekking hebben, op eenen naam, die reeds uis gebruike is, of op een volgend Zelfstandig naamwoord.

de naansteige lurlingen worden ^{ハツ}gepreken, maar de ^ヲtraage ^ヲden dienen de ^{ハツ}denachtig ^ヲdan een ieden.

in de toekomende de ^ヲstiek Zoo ^ヲsel als in de ^{ハツ}verlede.
allerlei menschen, ^ヲrijke en

name.

alekanden de dajipens, de de,
igōdame.

een enkel bystaelyke naamst,
oond wond dikkerf aan twee zel,
standige naamwoorden gebuigt.

^備
hooge tafels en danten.

maer men herkwaelt de by,
daelyke naamwoorden als de zel,
standige naamwoorden dan den,
schillende geslachten zyn; — door
al in het enkelvoudige.

de seigōdameste jongen en het
seigōdameste meisje.

in dat getal is het beten, twee
bystaelyke naamwoorden te gebuigt
iken, die eenellie betekenis hebben,
als dat daenlyke is.

een krewachtige jongen en
een beschroomd meisje.

men kan ook dikkerf de her,
kaling dan het bystaelyke naamst,
oond, die het gewrak daer ^て zynen,
voor de volgende draaijing denmy,
den.

de jonge en het meisje die de
igōdame zyn.

Wanneer, dan twee Zelfstandige
naamwoorden, het ene het andere
bepaald, dan moet het bystaelijke naam-
woord ook en komen met het
bepalende Zelfstandige naamwoord
in geslacht, getal en in naamstal:

de mensch, ^貴 het ^十idelste ^十schepzel.

de olifant, ^大 het ^大grootste ^大diere
^大daetige ^大diere.

in de rijk, ^大 het ^大grootste ^大geluk
^大mijn ^大leven.

gelijk een Zelfstandig naam-
woord onderscheidene haednigheden
kan hebben, kan men ook onderschei-
dene bystaelijke naamwoorden toe-
gen aan een enkel Zelfstandig naam-

woord.

en
アハハットシ

en
後三八番
エハハットシ

de lange, ^大breede, ^大nette tafel.

de bystaelijke naamwoorden
worden zomtijde door het verbindende
woord en deneenigd.

de doerste, middelste en och,
tenste komen.

Wanneer twee bystaelijke naam-
woorden den Zelfden ^大uitgang
hebben, neemt men den uitgang van
het eerste weg, en stelt het tweede,
namens gedeelte steden in, door
den ^大trek dan deneeniging, bystaen-
deed:

de in — en uitsprekende see,
len.

het bydaegelyke naamwoord dat
geene betrekking aan het Zelfstan,
dige naamwoord onmiddelyk heeft,
maar weder. aan een ander by-
daegelyke naamwoord een kaedani-
gheid geeft, wordt bystaandelyk gena-
men:

ene lang dengetene geschiedenis.
ligt ^光pruime ^{茶色}oogen.

ene kunstig gemaakte tafel.
een kunstig gemerkte theblad.

deze kaedanigheid geting, wordt

ook soon bystaander gemaakt.

een zeer ^正pravi ^正bak.
een zeer ^學geleerd man.

de bydaegelyke naamwoorden Zyn,
nde Zelfstantiglyk genomen, Zyn altijd
onzijdig.

men moet het nuttige boeken het
aan genaame denken.

het graan is pravyen dan het
Zonne.

het denstandelykete, dat in die
Zaak is.

de bydaegelyke naamwoorden, bet,
tieren ook de naamstellen; genitief,

satie, of accusatie.

enige bydraegelyke naamwoorden
betekenen niets; deze zijn in het al,
gemeen die, welke eene bepaalde
betekenis hebben, gelyk: venstandig;
groep, enige andere maeten nood,
zakelyk eene bestiering dan eener
naamsal hebben: deze zijn de Ziel,
ke, die nodig hebben bepaald te stont,
en, om eene bepaalde betekenis te
hebben, als: Schuldig; Mwaardig; en
zijn en ook die nie Zonden dan met
bestiering zijn: Zij zijn Zonden, best,
tierung, danneen men kun eene al
gemeene betekenis geeft, en met best,
tierung, danneen men kun bespreek.
en zijn nog andere, die dan Zetere
doon Zetere gedolgd worden, deselke

men dolstrectelyk maes kennen,
ten einde kun of zijn pas te kin,
nen gebruiken.

de bydraegelyke naamwoorden
die den genitief betekenen zijn: Ma,
rdig, magtig, Zae, maide, geduchtig,
bestuur; als ook die, welke de stryding
heid aantonen, en maes on Zume,
ngesteld zijn, als: onschuldig, onm,
achtig.

hij is des doods schuldig.

eene der beaanswoordig Maendige
praag.

des ledens Zae.

den Zake kundig.

Zij zijn sinder goedheden onstaandig.

eenige dan deze bydraegelyke naamwoorden worden ook gebruikt met ten accusatief, of met een doorzetzfel, gelyk wy hier onder meer zullen zien.

Die den latij bestieren zijn: bekend, heidelyk, dienstig, gelyk, aangenaam, gehoorszaam, gedaarlyk, heilzaam, schadelyk, nuttig, onbesont, onverschuldig, geoorloofd.

Hij is Zynen heil gelyk.

Het kind is Zynen ouders gehoorszaam.

Dat is hem schadelyk.

Hij is my onbesont.

Ik ben hem heel onverschuldig.

Dat is u zeer nuttig.

Die raad is ons heilzaam.

Het is my noodzakelyk.

De bydraegelyke naamwoorden, die de waarde, het gestig, de maat, en de uitsprekken, bestieren den accusatief, byvoorbeeld:

Het is een grondzaam.

ene el lang.

een jaer oud.

Die dan een doorzetzfel gevolgd worden, zijn, de volgende:

Het is schuldig aan de

de dood is aan alle menschen eyes
meer.

doon iemande den Raeken loof

Zijn.

doe is nadelig doon de gezond-
heid.

doe is doon in nuttig.

doe is aangenamen, of onaan-
genamen doon het gehoor.

ongestaelig doon de klachten.

doe is goed doon de hoepdijne.

de standeling is goed doon de
gezondheid.

hij is bekwaam doon Zijnen
naest.

datbaan doon goede indrukken.

doon de portuin bequinstigd.

geneigd tot kwaad.

genegen tot tooren.

dan den raad den dacht.

hij zijn te treden oken in.

de streaf is quaden redigd aan de
mis daad.

ontkenmaid in het werk.

te treden met iemand.

drindelyk jegens ieder een.

het is doon in maeyelyk.

mensch lijdend omtrent ande-
ren.

beleefd jegens en ieder.

medogend omtrent anderen.

hij zijn mis-raeyd op in.

getrouwd aan den koning.

onafhankelyk dan in.

Fierde Hoofdstuk

van de

Woonnaamwoorden
den.

Eerste afdeling

van de

Werkzoonlyke woon-
naamwoorden.

De woonnaamwoorden van den
eerste en tweede Werkzoon tonen
geen geslacht aan; men bedient
Zich daarvan gelykelyk door het m,
annelyke en vrouweelyke maar het
woonnaamwoord van den derde
Werkzoon toont de drie geslachten

in het enkelvoud aan.

zij is in de kassen.

Zij schrijft eenen brief.

Daar is het kind; het leest.

het herdoonlijke doornnaamwoord stond dikwijf dan een Zelfst.,
tandig naamwoord gevolgd; in die
getal herhaalt men het doornnaamwoord
niet, gelijk men in het
Fransch doet:

ik, het vriend, geeft u heten
raad.

zij, draaiken, zijn zoo liege zij,
niet niet.

zij, soldaten, gehoorzaamt

in het enkel hebben.

de Zelfstandige naamwoorden
komen, in deze Spreekwijzen, met
herdoonlijke doornnaamwoorden een
in getal, getal en getal:

ik wil ook u, den braeden dan
mijnen vriend, den vriendin,
geef het aan hem, mijnen broer,
eden.

als twee enkelvoudigen dezelfde
doornnaam bestieren, dan stond
de doornnaam niet herhaalt.

ik wil hem zien of spreken.
ik haat en kind hem.

zij katen en denachten haare.

het bedenkerende doornnaamst.,
oond de, monde in 4 maanden
loon elkander dengeten, gelyk in
de volgende spreuk zijze.

Zij hebben elkander gezien.

Zij hebben elkander gesproken.

de verzoontlike doornnaamen
zijn in sommige spreukst.,
betrekking, dat is te zeggen, dat zij
betrekking hebben op een doornnaam,
de naam, in die getal denoontlike,
en zij zoontlike een dubbel zinnighe-
id, vooral wanneer twee zelfstandig
naamwoorden daarop gaan, en

dat men niet moet op welke van
die twee de doornnaam betrekking
heeft, gelyk in deze spreuk zijze:

de delstuen werd gemond in het
geteete, en toen de geneet heen
hem wilde denbinden, kreeg
hy een kogel loon het
hoofd.

in deze spreukst. is een een-
dubbel zinnigheid, om dat 4 niet te,
laar is, of het de delstuen of het
geneet heen is die lood geschaten is.
eten het 4 gebruik heeft bevestig,
dat het een eerste zelfstandige naam,
mostrand is, dat de doornnaam be-
trekking heeft; en dat men bedelke

gebruikt maar in plaats van hij
wanneer hij aan tweede Zelfstand,
ige naamstaand betrekking heeft.
wanneer men tenhulken in deze
Vreuk zijde melden wil dat het de
geneesken is, die dood geschaten is
Zegt men:

de Keldken werd gemand, en toen
de geneesken hem wilde ster,
binden kreeg dezelfde eenen
kogel door het hoofd.

in andere Vreuk zijden werd
men de dubbel kinnigheid door 't
gebruik van woorden, deze, gene,
de eerste, de laatste, enz.

men toont de geslagen niet a,
an, en drukt zo met de enkelstaand,
lige als meerkoudige uit.

men spreekt niet, dus men en
kan geloven zal.
men is aan het oorlogen.
men sprekt en deel van in
de stad.

nimand, iemand toonen zo men
de geslagen aan, maar hebben altijd
& meerkoud in enkelstaand.

niemand met het geloogen.
niemand zal het laen.
ik zie iemand komen.
is er iemand hier?

niemand (als ook niets, ner,
gens, nooit) stond altijd gevolgd
dan, dan, gelijk de dengeykende
trage den bysaegeelyk naamstronden
en bystronden, en niet dan als.

niemand dan hy zal hee dan.
hy gelooven niemand dan is.
hy is niemens gekent, dan in
den tuin dan inden prei
end.

ik heb niets dan dat.
hy heeft hee my nooit gezeen
dan nie.

ieden, iedereen, volgen dezelfde
regel als niemand en iemand,

en zijn liken doornamen dan
de namen der getallen.

jeden meer hee.

ieden een geloof dat hy zied
lood is.

in plaats dan iedereen zege
men ook enieder.

een ieden is er dan overtuigd.
ieden leef op zijn myl.

men bedienen zig ook dan den
doornamen dezelve in plaats dan
verzoonlyke doornamen, in de
afstykende getallen, als men dan
onbekende tingen spreekt, bydo,

beeld - dan een tafel sprekkende,
Zou men zeggen.

ik naderde de kelde.

ik ging en by zitten.

Daar is nog aan te merken,
dat en dikwijls de plaats van aan,
naam dan de beide verstaan in
4 enkelvoud en meervoud bestaat,
Zonder de plaats van andere aan,
den te bekleeden.

En als een man.

En is iemand.

en, schoon aan te sterk staat,
in deze sprekkenden, is meer by

staan.

Artikele 2.

dan de
bedruttende aan,
naamen.

De bystaelyke bedruttende aan,
naamen zijn altijd aan de Zelfe,
tandige, en komen met hun den
een in geslacht, getal en in getal.

mijn geluk kenge aan aan
af.

is en aan aan aan
aan.

Zijne kelden baden Zijn me,
nigdelig.
haren vriendinnen denkeigen
Zick.

Wij hebben reeds aan gemerkt,
dat de bezittende doornamen dan
de beide Persoon Zo wel te ge-
lagt dan de zaak, die men bezit,
als dan de Persoon, die bezit, aan-
toont, door het gebruik van Zijn
door het manlyke en onlydige,
en dan haren door 4 vriendelyk
men zegt daarom dan en koni-
ng:

Zijne majesteit, haren majesteit,
Zijne hoogheid, haren hoogheid,

De Persoonlyke doornamen
hebben betrekking aan den naam
dan de Persoon, waarvan dan men
spreekt, en niet aan den naam
aan welke men die Persoon
aantoont. Byvoorbeeld.

het meijje deel en brok ha,
re (niet Zijn) den.

het wijf strafe haren kinderen.
deke majesteit heeft de gren,
den dan Zijn gebied steeds
denken uis gezets.

men verhaalt niet de bezitten-
de doornamen door den scheide
zelfstandige naamwoorden dan

dezelfde getalpe en dan dezelfde ges-
tal, gepluuts door en.

hare liepe en trouw.

mijn baek en Pennemel.

Zijn goed en leden.

Zijne liegden en beknaam,
heden.

maun als de Zelfstandig naer,
moonden derschillen in getalpe
of getal, dan hehuals men de
doonnaam.

ons baek en onke Pen.

ijne gedandheid en ijne te

rachten nemen af.

Zijne trouw en Zijne bedienden,

ik heb iijnen vriend en ijne
vrienden gespreten.

Wanneer men in een draag
de genitijf gebruikt, gebruikt men
die ook in de aanspraak, by spreek:

stien baek is die? mijn brae,
den baek dan mijnen
brader.

So is het ook met datif.

aan stien behoort die geld?
aan ijne zuster.

Wanneer de bekittende doon,
naam een dubbel zinnigheid is,
voordakt, gebruikt men lieden
aansprekende doonnaamen de,

zelve of den Zelden, die Zou in
de Uitdrukkingen voorkomen, of
awin twee Verzoenen doornaf
gaan. in die getal heeft de be-
zittende doornnaam altoos betre-
kking op den Verzoen die merk-
ende is.

de heer H: meldt Zijnen H:
viend, das hy Zyn Huis
denkocht heeft.

Wanneer men in deze Uit-
drukkingen dan het Huis des vriende
Uitrukt, men gebruikte dan de
Zelve, z. e.

de heer H: meldt Zijnen drie

nd, das hy de Zelve Huis H:
denkocht heeft.

men gebruikte ook zelve,
den Zelden, doorn de onbedruide
zingen. z. e.

das Huis is Schoon, dit is de
Zelve bezitten.

de Zelfstandighe bezittende
doornnaamen, stonden ook alleenig
gebruikte Zonden betrekking aan en
Zelfstandig naamwoord. z. e.

ik heb het mijne gedaan.
my gaden dan het onze.

men gebruikte ook deze doorn,
namen om sie aan te toonen, w,
elke ons taekhadren.

de mijnen zijn gekond.
de iuden zijn op reis.

Artikele B.

dan de
dragende doorn,
naumen.

De dragende doornnaumen
rijcken, in de anstaand, hee
gedal, staunen zij hier zelte geket

Zijn; en telkens als het sterck was,
red dan de anden dragende spre,
stercke uit gesproken stond dan
dan in de anstaandelijke spre,
stercke in onder den staun moe,
de.

wie hebt las gedaan? iude
braeden.

dan wie hebt gij den brijf
onstangen? dan den raude
ken.

me wie hebt gij gineid? me
den mijdte musten.

den wie hebt gij gineid?
den? den las iude brae,
eden.

op wie is hij denleijf? op iude

nicht.

Daar is nog aan te merken,
dat men in de afwijkende getal
soms Maan gebruikt, in plaas
als dan een dragend doornam
als men dan zaken spreekt.

Maan oken handelt men? oken
de Zede Kunde.

Maan aan denke inde oudste
Zusters? aan de bakken,
die zij gekocht heeft.

Maan door is het middel goed?
door de koopdijn.

Maan oken bekomen zij de?
oken de zaak, Maandan
ik de eengistenen gespro.

ken heb.

Maanmede is hij ingenom,
en? mee schilderen.

~~~~~

Artikele II.

Van de
aanwijzende doorn
naamen.

Deze is een tegenwoordig of
na bij gelegene doornwerp aan,
Maandan men spreekt; gene
het deuden gelegene doornwerp.
Maanen men drie doornwerpen
heeft te tonen, bedient men zij

dan die om te betekenen, & geen
in den middelste opstaand is. Zo
men daanstan meer dan drie kepe,
toont men dezelfde aan doon: de
eerste, de tweede, de derde, enz:

deze is goed, maar gene heeft
niets.

deze heeft het woord niet getoef
enz; die wil ook niet, en
gene heeft het te brük.

die, het onzijdig dan deze en dat,
het onzijdig dan die, worden gebr,
iken doon alle de geslagten en get,
allen. p. e.

die is het boek dat ik gevonden

heb.

Zijn dat de meesters, die ons on,
berispen zullen?
is dat de gen, die op eenigsteren
denmaakt hebt?

in plaats dan doonnaam deze
en die, gebrükt men ook heen en
saan, als men dan zaken sprekt.

heen dan getuuge hij, saan dan
spreekt hij.

saan aan geloofs of.

de gene en die gene worden altd
dan een betrekkelijk doonnaam get,
alqd.

de genen, die het saen.

die genen, welke er gezien te,
en, heten en niets dan.

de genen, die het zeggen, het,
ienen geen geloof.

Dezelfde heeft altijd betrekking
op een zelfstandige doornaam,
woord, maar dezelfde mond een
dikker toegevoegd.

ik kende den man niet, m,
aan men met mij kende,
ken.

er hebben dan laag hetzelfde,
den deelden gezien.

dezelfde mond ook zonder het,

standig naamwoord gebruikt.

het is nog hetzelfde.

Zij is nog hetzelfde.

~~~~~

betekene 5.

dan de
betrekkelijke doorn,
namen.

De betrekkelijke doornamen
die op een doorniggaande zelfstan,
tig naamwoorden betrekking hebben,
komen met hem ook een in het,
lagten getal, maar men het zijn

in getal, dat het volgende menten,
aande eische.

97 Zij de eerste, die die gedaan
heeft.

dat is de man, aan mijn My
Zoo deel aenslycting
hebben.

hy was het, die My gekien
hebben.

als de betrekkelijc doonnaam
op dendeide Zelfstandige naam,
moonden betrekking heeft, gelaats
hy zig in meenroed.

Mytheid en deugd zijn het, die
ons gelücking maken.

in die getal volgd de betrekke,
lyke doonnaamen noot het geslag
dan het laatste Zelfstandige ma,
moond.

de tuin en het huis, die hy
gekocht heeft.

Wanneer de betrekkelijc doo,
naam op geheele ^{Zin} Zyn dan de d,
oor quande spreekwijze betrekking
heeft, gelaats hy zig in het onzijdig.

Zij sproken te samen oten de
geschiedenis en de Zedeles, dat
my Zien aangenaam was.
hy hebben op reis een ongelük

gehad, het welke ik mel
door zien had.

by mel een medeente met drie
kinderen treuiken, het
melk ik niet goed keus.

melke of demelke is gemeen,
lyt de betrekkelijc doornaam dan
de gelytjge gesprek, en die dan de
ordinaire.

men gebruike gemeenlyc die
achten de gewoonlyc doornaam,
en in nominatij in andere na,
amdallen is het beter melke of
mel te gebruiken.

by, die die kegt met een niets
dan.

by, men ik die gegeten heb.

by, voor men die gedaan is.

men kan sijnlyc de betrekke,
lyt doornaam die nominatij v,
taande, derlygen, manneer by de
mel betrekking keft.

mel, dan myne besen vrede
mel trekken met die
nauntyg oepenen.

in andere naamstallen keft
deze verbyging geen plaats.

men gebruike gemeenlyc mel
in genitij en satij enkelvoudig, in
plaats dan melke.

de wamen, dieers weldaenen hij
is.

de man, dieens vriend hij wil,
de wijzen.

de droevig, dan wie mij lie al,
let onostangen hebben, en
aan wie mij binnen kon
het geld zenden zullen.

Wanneer de betrekkelijke doo,
en namen aan een onzijdig zelf,
standig naamwoord betrekking
heeft, gebruikt men ook heest,
ik, welke, dat, in plaats van de,
ste.

het huis dat, of het welke dat
neef door mij gekocht heeft.

het geld; het melk, of dat ik
de schuldig ben.

het meisje dat de zulk den tra,
ad heeft, is een leuge
naarsten.

in de afstijgende naamstal ge,
bruikt men ook het aan, in
plaats van melke, Wanneer men
dan Zaken streekt, en niet, de,
wanneer men dan personen streekt,
ste.

de grond aan de mij gingen
was mee lyken bezaid.

het huis, waarin ik woon,
is te huur af (te koop)

het gelijke aan naar hij haakt.

de taestand, waan in ik ben,
is beklagenst waardig.
de tyden, waan dan my spreke,
en.

iiiiiiiiiiiiiiii
Chapitre 5
Menkmoonden.

van de
artekelen ten.

van de
Verzoonlyke Menkmoonden.

de eerste en tweede Verzoon
moonden nooit met genamen
aan het Menkmoond. maer men
doegd daan een doonnaam dan
de derde Verzoon by, waaneen te
uigefproken mond daan een
zelfstandige naammoonden
p.e.

Alexander Menkon baris
Colomanniis.

de kant haegent daenden ten
ooslag tegen de romen,
en.

maan de doornaam dan
de tweede verhoor mond niet
mieg genomen, Wanneer sie of
sie Zelfde ^{zij} ^{zij} door een Zelf-
standige naamwoorden uit
gebruikz mondt.

Schierk; of rijgt mij te gronde.
Lieaard; of merke nimmern.
Kind; of derduime ziken ^{zij}
lijgt.

dele hollanders ^備 ^意 beqaan fou-
ten, schrijvende aan het einde van

de brieden: subbe de ^{eer te} ~~eer te~~ Zyn,
in plaats dan ik heb de eer te Zyn,
ook in deze spreekwijze: bekenne
schuldig te Zyn in plaats dan dan
ik beken; derklare gedien te heb,
en, in plaats dan ik derklaar.

de doornaam Mond Zomtyds ^{zij}
an het menswoord derwijlend door
een Zelfstandige naamwoord. enz.

ik, ongelukkig mensch, ~~de~~ hoop
alleen of hem.

Wij, ^{朕心} ienke baedem vrienden, Zie,
llen u niet derlaten.

Zij, ^{善行} ien melbaenen, Zal ienken
Steels gedachtig Zyn.

Wanneer de tusschen komstige

Spreekwijze al te lang is, is te dik,
wijls noodzakelyk de doornaam
te hebben.

Gij die Zoo deel gedaan, Zoo deel
geleden en Zoo deel uitge,
staan hebt, Gij dient
een beten^{lo+}bot.

Wanneer twee of drie menk,
moonden aan een en dezelfde G,
en Zoon toe behooren, herhaalt
men nooit de doornaam.

ik Zing en Speel den gant
chen dag.
Zij leeft schryft en leert hare
lessen.

My Grooten en lagchen te Za
men.

ik benyd hem Zyn geluk niet,
maan bestonden en eem
hem.

als twee sprekwijzen door het
bedestigende koppel moord en gebo
nden worden, als dan is de herh
eling van den naam moord dikwijls
noodzakelyk, door al wanneer
de sprekwijze een weinig lang
zyn.

Gij hebt my altijd gezegd, las ik,
me staeden my kaas, en
Gij wilt niet las ik het
tegendeel geloof.

de doornnaamwoord altijd ken,
huals, als hy in de tweede streek,
al, ^{achten} de ken merkwoord is.

hy is dentrokken, en denmae,
deylt zal hy morgen hier
aankomen.

het merkwoord, in de gebieden,
deylt, is altijd Zonder doornnaam,
m; maan met nadruk stree,
kende, of skunnen en te zeegen
dals te onderscheiden tree of meen
verdoon, daegd men de doornnaam
aan aan 4 dendolg dan de tree
verdoon.

lae ey het maan.

Wanneer hy niet schryden

stiel, lae ey het lan.

indien, hy zelp niet stree,

zet, streekt ey lan.

Zomtyde keeps een enkel st,
enkele of tree of meen gebe,
stent dan solzin betrekking; in
zulk gehal terhaals men het
niet.

ik stent een baek, en int
breeden int andere.

hy quat maan ten haag, en
int zuster naar onste,
repen.

een onderwerp, dat in enkel,
voud, deel betrekkingen bevaalt
eisch het meervoud dan het men-
svoud.

de mare en de saltsche vriend,
Schape Zijn Zeevrienden.

~~~~~

Artikelen 2.

dan de
getallen, of, het enkel
en meervoud der
werkwoorden.

het getal van het meervoud

woord, in het algemeen, bevaalt
doen het getal van het onderwerp,
dat is te zeggen: het meervoud
komt met zijn onderwerp in
getal overeen

het kind zingt mel.

de kinderen vertelgen zich.

het meervoud is in meervoud,
wanneer het of de scheide onderw,
werpen betrekking heeft.

de man, de vrouw, en het k,
ind komen hier.

Zomtijde, echter, is het meervoud
in enkelvoud, al schoon het of

Waar onderscheiden betrekking toe,
ze; als dan is het algemeenlyk aan
te begin dan de spreekwijze, en het
een dan de nominatief is dan
het ondersmaalde lidwoord een den
Zeld.

en is een man en een vrouw.
een dat een man en twee de
reuzen.

ook de volgende rekenkundige
uitspraak maken een uis-
Zondering.

een en vijf is Zes.
Zeden en twee is negen.

het meentoud dan het menkmoord
is ook noodzakelyk, Wanneer het
onderscheiden, al schoon in enkelvoud,
een meentoud aantoon; gelyk
deze spreekwijze.

ik heb meer dan een mensch
gezien, die six leden gelyk,
te ook twee.

het meeste deel der menschen
laen het.

Wanneer de Zenderen dan
een onderscheiden verschillend Zyn,
stele het menkmoord, in meentoud,
de eerste boden de tweede of derde,
en de tweede boden de derde.

ik en gij kunnen het niet
meten.

ik en hij zeggen dat.

gij en hij maekt het samen
laen.

Zomtyds slaats men de doon,
naam in meentou'dig doon het
denkmoord, gelyk in het fransch.

ik en gij, wy kunnen het
laen.

men Zet het denkmoord nog
en enkelvoud, in meer stil afga,
an, als wanneer het ene iustre,
iuking heeft, die alle de zelfstan,
dige naamwoorden in een b,

Zengere, gelyk alles, niets.

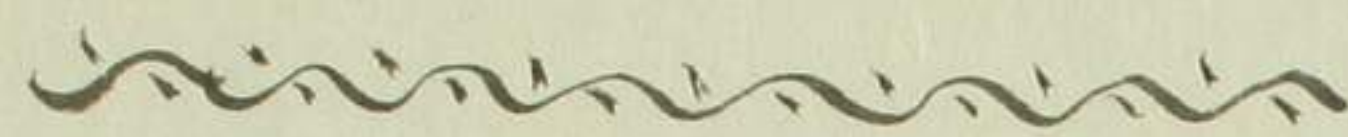
gaederen, staandig hebben, aan
Zien, alles derdijne mee
ten lood.

het spel, de geselschappen, de
denmaken, niets geeft
ont gendagen.

men Zet ook het denkmoord
in enkelvoud, als twee ondermen,
en deeneigd Zyn toon het daegw,
oord of.

Zieten of hendrek heeft het
gedaan.

de denleiding of de dreev heeft
die denoorkaaks.

Artekele 3.

van de
Tijden en Maanden der
Merkmaanden.

men gebruikt dikwyls in het
hollandsch, de tegenwoordigtijd, in
plaats van volmaakte voorledentijd
en ook van toekomstigtijd.

gij ziet dat hij niet wil (gij
hebt het gezien)
ik kom morgen bij u.

die gebruik heeft geen plaats
van mee betrekking tot een nabij
zijnde toekomstigtijd: men zou z.,
ich Meche uie drücken, indien m.,
en zou zeggen:

ik dentrek toekomstige jaan.

(ik zal dentrekken)

Wat doet hij morgen?

hij is morgen een feest dag.

de tegenwoordigtijd betekend n.,
is alleen sadelyk, naar ook de
aangewende taal.

hij studee sagelyk twee uren aan
de studie.

hij gaat eens in de maand n.,

aan den Haag.
hij ontvinge dienmaal het
jaan zijn geld.

om een bestendige Staat te be-
teken. taken.

het deel is kleiner dan het
geheel.

Zomtijde bedient men Zich dan
de tegenwoordigheid in plaats van
ondolmaakte en volmaakte door-
ledentijd, om een doornede zaad
gelyk tegenwoordige te verbeelden.
de ledentigheid van deze draai
denledentige de oplettenheid, en
maakt de inbeelding kragt g.

aande.

verbeeld u; ik geef het hem ten
geschenke, ik beloof hem
meer, en hij bedankte
niet eens.

verbeeld u; ik gaf het hem ten
geschenke, ik beloofde h,
en meer, en hij bedankte
niet eens.

de tegenwoordigheid, die dan
als doornafgegaan is, heeft nog
de betekenis van de toekomstige
tijd.

als in braeden komt Zult
gij mij haarschenken.

men dolhand het gewyke en
dezelvetyd, waarmede men het
begonnen heeft, en men gebruik
ik nooit twee verschillende tyden.

ik deed alles, wat in mijn
denmogen was.

ik heb alles gedaan, wat in
mijn denmogen gewicht
is.

men gebruikt in de aanstond
dezelvetyd, die men in de
draag heeft.

Zij en heten monnen by m.

men breeder gewyke?
ja, ik den en gewyke.

~~~~~

van de wyzen.

de aantoonende wyze is de wyze,
om de verschillende tyden met zee,
ikere en eendvoudige dass stel-
ling iis te drücken. — men
naemt hem aantoonende wyze,
omdat hij aantoonde het geen m,
en dan eene zaak op een rege
streekt wyze, stellig en onafhan-
kelyk dass stels, op was tyden seze
dass stelling betrekking heeft.

ik lees in een boek.
ik lay ene bladryke.
ik heb veel gelezen.
ik had geen tyd, om te lezen.
ik zal morgen meer lezen
dan dan daag.

de aantogende Myze betekend,
gelijk My reeds gezegt hebben, eene
onrekerheid of iets twyffelagtig. d.,
aan Zyn twee verschillende hoopd
Zaken inde aantogende en aa-
ntogende Myze: de eerste is het
dat de aantogende Myze de davel-
ling niet dan of eene schijnse
Myze uit drukt en wonds geschikt
ontemmerige doonquante woonden,

temmijl de aantogende Myze dol,
strekelyk en dan al het andere
moord onafhankelyk uigedrukt
wonds, dat doonaf Zoie kunnen
quan: de tweede is, dat de aand-
ogende Myze geen beswaalde Zin
heeft, Zo dra hy gescheiden wond
dan het geen doonaf gaat, in plaats
dat de aantogende Myze, Zo hy Zie
dan eenige woonden doonafgegaan
bedind, daan niet minder een
klaare en beswaalde Zin maakt,
en by gevolg een zeer strecksch d.,
als stelling gelijc in deze spreuk
Myze: ik dreev, dat hy niet te hui
Zyn ik neem de woonden ik d.,
reev weg, als dan maakt het dol,
gende dat hy niet te hui Zyn een

klare zin niet. men kind de
aanspreekende wijze in de volgende
spreek wijzen:

al kome hij niet, hoe het ree,
als te laat zijn.

ik dreef dat hij ongesteld zij, in
geval hij kome zal ik het
doen.

ik wil dat die kind schreept.
geloof niet dat hij sprak.
voonderstelt hij dat zulke
maan zij?

ik twijfel of hij te huis zij.

men gebruik van onvolm,
aankte voorledertijd dan de aan,
spreekende wijze om een mensche

uis te drukken.

ik menschte dat hij heen ware.
Zij menschte dat hij geld kon
doen.

hij menschte dat hij zijnen
tijd aan aan besteedde.

men neemt zamtyde de af,
vanden ik menschte het.

dat zij maan heen ware, was
zouden wij ons denma,
ken.

Zie hier de voorbeelden, wa,
wein men twee verschillende tij,
len dan de aanspreekende wijze

gebruiks.

ik twyfel of hij het gedaan he-
bee.

hij ware niet gestonden, hadde
hij langen geleefd.

De gebiedende wyze dient niet
alleen om te gebieden, maar ook
te bidden en aan te zetten. Deze
tyd heeft geen eerste verhoon dan
het enkel doek, omdat men niet
aan zichzelf gebied; maar hij he-
eft, die in meestheid, omdat het
als dan zo veel aan anderen is als
aan zig dat men zig denstaeft.

Leen slytig.

Volg mijnen raad.

geef ons hetin ons sagelyk sch
brood.

lee of het gene ik zeg.

men bezieze zig zamtijde dan
te gebiedende wyze om een me-
ening in thierige maanden en
mes nadruk dit te breken.

was Zonden vriend, hoe veel
denlijft in leken.

De onbesaalde wyze stand, gelijkt
hij reuk elders aan gemerke hebben,
dikwijls als zelfstandig naamwoord
gebruikt met of Zonden lidwoord.

het slapen is noodzakelyk voor
alle menschen.

lang slapen is ongezonder.

Zynen broeder beminnen is
een Zaete Plicht.

iemand saen laychen is niet
altjd fraai.

de dadelyke deelwoorden van
de tegenwoordigtyd worden ook als
bystaegelyk naamwoord gebruikt.

de driekke draagende aarde.

Zomtyds worden zy den naam,
sal denzelfd, dat de menswoorden, M,
aanstaen zy afkomstig zyn, bestieren

de ont troostende vrienden.

de voorledene deelwoorden
worden dikwyls als bystaegelyk
naamwoorden gebruikt.

een uitgekozen stuk.
gemaalten baten.

men gebruikt dikwyls het tegen-
woordige deelwoord in plaats
van de onvolmaakte voorledentyd.

geveed zynde, ging hy heen (taen
hy geveed was)

de vader gestonden zynde, vol,
gde de Zoon M.

~~~~~
Aritekele 4.

dan de
hulps, mentmoonden en dan
het mentmoond dat men aan
een andere mentmoonden
doegt.

Wanneer menscheide mentm,
oonden, in dezelyde betrekking, deze,
lyde hulps moond hebben, als dan moond
aan te donsholq stant te laatste stem
moond geplaatst.

baiken, welke ik noch gezei
en noch gelezen heb.

kinderen, die noch gespuet noch
gedanst, noch gezongen
hebben.

om een mentmoond aan een
anderen te daegen bedient men zig
dan de koppelmoonden.

by Kham en ging naast my
zitten.

20
toede of daan toe mentmoon,
sen te Samen zittende, waaraan
het ene het andere bespald. in
Zulk gedul gebruike men de on,
bespald stude mes of zonden st,
oortetzel, of deelmoond.
men gebruike de enkele on,

beswaalde wijze, Zonder doordetzel,
ayten de menkwonden: leiden,
leinnen, laten, mogen, willen.

ik leid niet ingaan, Want
het waait hard.

hij kan niet gaan, hij heeft
Zijn in Zijn been.

Wij hebben het laten vallen.

hij maect Zijnen Zlijg betra-
chten.

ik wil niet spreken, ik ben
mijnnaegd.

eden Zo het menkwond bly-
den met de onbeswaalde wijze ten
menkwonden, die een staar be-
tekenen.

hij blijft Zitten.

hij blijft liggen.

ook gaan, om daan door het
oogmerk te beteken.

ik ga dan gen.

Wij gaan eten.

hij gaat Welen.

Zij gaan Schryden.

Kinden, in deze sprekwijzen.

ik kind hem Zitten.

Wij kinden haer slapen.

Zij kinden in staan.

die, dan deze merkwoorden, welke
dadelyke Zyn, en dan occuſſatief of
dolge, denoordenaken dikwyls eene
dubbeldrinnigheid, gelyk: ik hoor
hem raepen, die kan betekenen,
dat de yendoon, raep of geraep
mond. de dubbeldrinnigheid moet
verhalden den myd worden, door
eene omschryving.

de andere merkwoorden stant,
en, en het algemeen dan het yri,
proction te gelyk.

hy bequert die te daen.

my Zyn geboon te Mandelen.

Zy denkiiden te Spelen.

my denmannen haer te ge
hoorzaamen.

Zy is bereid te gaan.
ik sta in toe te Spelen.
hy dengeat, te Drinken.
my denbinden in iis te gaan.
hy geloops te maeten betalen.
het begint te Stricken.
hy dreigt in te Strappen.
hy yentens Zich draey oft te
staan.

ik beten ons dangeen te hebben.

ook met het deelwoord.

hy geloops bedrogen te Zyn.

Zy menschen berind te worden.

hy geeft door benaudeid te Zyn.

ook met hiltz merkwoorden

hebben en Zijn in deze Spreekw.,
Zien.

Zaan is iets te Zien.

Zaan is Was te Minnen.

En is deel te betalen.

Zij hebben deel te daen.

om het oogmerk meer bepaald
aan te tonen, daerz men dikwijls
om aan het doornetzel te.

Hij is gekomen om te Spreken.

Wij spreken om gehoord te
worden.

Wij dansen om ons te denmaken.

Wij Schrijden om den tijd te den,
breijden.

het staand Zonder mond ook altijd
dan de onbepaalde wijze mee te ge,
volgt.

Hij doet het Zonder zich te Sch,
amen.

Zij dansen Zonder te Z weten.

Wij gaan heen Zonder, naan
is te wachten.

men gebruik ook de onbep.,
aarde wijze mee te wanneen hij het
onderstent dan het gesprek is.

het te daen is noodzakelyk.

god te dienen is de eerste plicht.

de merkenboorden derzeld dan
de onbepaalde Myze Zonden te, he,
ben in de volmaakte doonleden
tyd en meer van volmaakte doon,
leden tyd de gebaunte dan de on,
bepaalde Myze.

ik heb hem helpen merken.

Zij hebben het niet kunnen
doen.

Zij zijn blijden steken.

ik heb leeren lezen.

Zij heeft de Zien vallen.

My hebben hooren Zingen.

de merkenboorden, in tegentel,
die dan de onbepaalde Myze met te
derzeld Zyn, derdaegen Zyg en

de doonleden tyd op de gebaunte M,
ijde.

My heeft derlangd de te Zien.

My hadden gehoort haan te
Zien.

My heeft getracht het te doen.

~~~~~

Artikele 5.

dan de
bestiering der merk,
boorden.

het meeste gedeelte der sadelyke

mensmoonden bestieren de accusatif,
gelijck; Zaeken, kinden, denachten,
de Zelfstandig naamwoorden,
die in accusatif geplaatst zijn, door
sadelyke mensmoonden, kunnen
in nominatif zijn mee de byde,
lyke mensmoonden moonden &c.

de vader Zaake den Zoon.
de Zoon monde gezocht voor
den vader.

de volgende mensmoonden he-
ben twee nominatif, gelijck: moonden,
Zijn, blyden, keeten, schynen,

de braeden is meesten.
deze jongeling monde adskaat.

de tegenwoordige koning zee
millen de eerste.

hy schijnt mij toe een eenlyk
man te zijn.

als een Zelfstandig naamwoord
in nominatif, aan een ander den,
gelijck, door het woord als, dan zijn
hy alle beide in nominatif.

hy merkt als een jaand.
hy klackt als een ketten.
hy leden als braeden.
hy kudekt als een vriend.

Zomtydt bestieren de mensmo-
onden den genitif hy zijn:
gedenken, onfermen, Zich Schamen,

erbarmen.

gedenk onder.
onsferm in mijnen.
ik Zal mij erbarmen.
ik Schaam mij tegen Zaak
niet.

maun men gebruikte deze
merkwoorden lieden mee stonke,
thel: ik Zal mij oken in onferm,
men; ik Schaam mij oken inke
Zaak; my Zullen aan in geben,
ken.

de volgende genitive hangen
niet dan de merkwoorden af;
des adonds, des morgens, des mi,
ddags, sondendags, dinge dags,

gode maede, enstklaps;

hy gaet het morgens uit, en
come het adonds te huis.
staan en hy het middags.
hy doet dat het maandags af
dinge dags.
Zij doet het gode maede.
ik hoorde het enstklaps.

de volgende merkwoorden bet,
tieren de datif van de Menzoen,
en accusatif van de Zaak: ont,
houden, afnemen, ontzeggen, ont,
trocken, afraden, afslaan, aan,
betelen, aandieden, aankondigen,
betalen, betekelen, betellen, be,
loken, eyken, taetstuan, bezorgen,

berigten, aphanig maken, ten
gaede, liiden, ten kwade liiden
Schrypen, Zenden, brengen, aan,
liiden, leden, aantigen, aensta,
den, aandaen, aanbrenge, toe,
senken, afpensen, afraegen, afk,
onten, afhulen, misginnen,

zij hebben het hem onthouden.
neem hem het baek af.

zij onzien het hem.
iemant iets onttrokken.

ik heb het in den vriend af
getraden.

Waarom staat zij het mij af?
zij zullen hem, in den vriend,
aanbevelen.

Zij baden het den koning aan.

den dolke aankondigen.

ik heb het geld aan den ban,
ken betaald.

Zij hebben ons het nicein ken,
kuuld, af denteld.

de meesten beloopte mij dae,
ken.

Zij heeft hem die ginst toe
gestaan.

Ziet zij mij het bevangen?
de koning berigte ons de
onshange des missels.

maak het hem af handig.
ik liid het hem ten gaede.

neem het mij niet kwalyt.

de heldken schreef den koning
enen brief.

Zend die laken aan inke broedre.

breng die geld aan hare rijk.
ik wil hem de zaak aandien,
iden.

ik zal in de boeken lezen.
gij hebt mij sterfdris aan
gedaan.

iemand een misdad aan
tygen

my hadden in dat toegedacht.
zend hem het geld niet af.
my hebben het hem afgekond.
enen al de tijd afhalen.
misschien hem zijn geluk niet.

verschide onrydige merken,
voorden bestieren de datif.

het dedale my niet.

de waren zullen hem is.

hy bleef my getradent.
het woep draait mij.

het hant klopt mij.

my gelijken haan zien.

hem geschiedt onreep.

het staat my nog door.

dat is my in de gedachten
gekomen.

dat is in te hoop.

aan min behoort dat huis?

het mensmond laten bestien
de accusatif.

laas my spelen.

laas hem schrijven.

laas ons ons maschen.

Laat hen naar den schoot,
beling gaan.

De steden Zijdsche doornnaam,
dan de steden Zijdsche stenthoor-
den, is altijd in accusatif, uit-
genomen die dan het stenthoor,
herinneren ik herinneren mij;
mij is in datif.

De doornnamen dan de dolge-
nde onopentoonlijke stenthoor-
den, zijn ook in datif.

het denkwende mij hen.

het bestreemt mij.

Zijn slechts gebraeg bevoemt
hem.

het denkiens mij geen.

het Malysse is.

enige sadelyke stenthoorden
hebben toeaccusatif, als, twee
derschillende namen dan de Zelfe
zaak.

ik naam hem mijnen vriend.

men gebreukt ook accusatif
om de tyd, de maand, de grootheid,
de breedheid, en de Zwaarte enz.
aan te tonen.

Zij zal den vierden dag steden
komen.

Zij hebben den gantschen dag
op Zee gestelt.

Wij hebben de gehele stek die
geheert.

ik zie hem alle jaar. en.
die baek kost mij een geld,
en.

die mege en pane.
hy is eenen sijn grooten.
het is eenen daer bress.
het is eenen sijn hoog.

chapitre 6.

van de
tel maanden.

de tel maanden worden, door
het meeste gedeelte, Zonden lidmo,
ond geschryden. Daan is echter geteld,
al daan het noodzakelyk is het
lidmoord te gebruiken, Wanneer
men zegt. J. e.

geef mij de twintig gilden, die
op mij belooft heb.

breng mij de tien dukaten die
op mij schuldig zijn.

Zie hier toe onze vrienden,
de andere die zullen ook
steltree komen.

de tel maanden worden door
het zelfstandige naamwoord ge,
Zeg, aan welke zij toe behooren,

is genoemd in de volgende $\frac{1}{2}$,
rekeningen en kunnen gelijken.

in het jaar achttien honderd
zestien.

men vindt het, hoofdstuk
3, vers 6.

in rekening der uizen, word
dikwijls het Zelfstandige naam
woord uizen aan onder denstaan.

het slaat bij.

het is bij zessen.

wanneer men dan een half
uizen uizen word het woord uizen
is altijd aan onder denstaan.

bij half acht.

oder half negen.

het Zelfstandige naamwoord,
orden, achten het getal, het Zij der,
aard, word dikwijls geschreven met
de door Zetzel dan uizen, in en
orden; of word in genitief gesp,
laater.

wie dan de schoonste Standbeu,
den uizen zaren.

En merken en dien uizen ons
midden afgevaardigd.

Genigen orden is Zijn dan
het gedaelen.

Zij Zijn truaal, in getal maen.

Drie dan de Zestien Maan
ren goed.

Kien per leden Kamen in
de vergadering.
een aantal onder vrienden.

de Zelfstandige naamwoorden,
derzelv dan een meervoudig getal,
worden ook in meervoud gescre-
ven, echter de getallen hundreds
en een, leidend en een, maan-
ken ene uitzondering, terwijl
dat en de beëiging onder gaat.

Stijf honden in ene tafel.
Drie hondend en een baek.
leidend en een hui.

de volgende Zelfstandige naam-
woorden, kie een maat, een
Zwaarte of een beloop, aan tonen,
worden gescreven in enkelvoud,
derzelv dan een getal in meervoud,
oid. z. e.

ene baal dan drie hondend
hond.

Stijf en tertijs daer lang.

Zet huiim breed.

het meegs kien lood.

stij hebben Zet last kooen gek
ocht.

Stij mied rooge.

Zepen scherpel katen.

ene som dan leidend gelden.

beZorg my twintig riem papieren.

Zes daek twee papieren lentic
del papier.

gelyk ook:

en regiments van drie lui,
zind man.

Zes hondend man twee folk.
tdintig luitend man paarden
folk.

Wanneer men stukken van
geld aan toonen wil, sprekenke
dan en beloop, schryft men zie,
den in muntvoed.

aan Zyn hondend gulden, en
dien dukaten.

De getallen dan andere stu-
cken dan mine handen altoos
in muntvoed geschreuen.

hij kups mij zestig kroonen
geboden.

hij betaalde negentig dukaten.

Wanneer men iden pond
afzonderlyk neemt, sprekenke
dan de Zwaarte, gebruike men
ook muntvoed.

dienponden koffy.

dit toont hien dien stukken
aan, iden dan een pond.

de brei'keige getallen hebben
altijd het Zelfstandige naamwoord,
rd in enkelvoud.

Zeven en een half pond.

twalf en een half centen,
aan.

Zesende half el laken.

tot het melden der dag tekeni-
ng en agten de eigene namen
Zetten de hollanders altijd rang-
schikkende getallen, maar de F.
ranchen de grond getallen.

den tienden november.

karel de twalfde.

chapitre 7.

van het
gebruik der
bymoonden.

het bymoond is een moond, dat
dient, om ene haerduigheid te
geven aan een menkmoond, by de-
egelyk naammoond of andere by-
moond, aan welke hy getoegd is.
maar bymoonden van haerduigheid
moonden ook Zelfstandige naam-
en getoegd:

hy dient een deel gelde.

Daar is menig brood, men
boten en genaey tuus.

het is een groote misflag en
bywoord te gebruiken, wanneer
te zien een bystaegelyk naamwoord
meer hetzelvondige naamwoord is,
veke, gelyk in deze bystaegelyke:
hy heeft het haan rood, in plaats
van hy heeft rood haan.

alle bywoorden die een menk,
woord noodig hebben, om te haer,
aanigheid van een zaak te besp,
alen eischen te onbespaalde wyze
meer te of om te. p. e.

das is maegelyk te daen.
hy is denzelyk te betalen.

hy is bereid om te gaan.
hy hebt ligte zeggen.
het is sien sieden leken.

men gebruikt niet het ont,
kennend bywoord niet, met Me,
rekwoorden die of zig zelden en
zoone dan ontkennig betekenen.
p. e.

hy ontkende het gedaan te
hebben.

hy ontkende het niet gedaan
te hebben.

Machte is sie te daen en ni,
et.

Machte is het niet te daen.

het bystaand, niet is zantijde
dwaastellende, gelijc in deze vrye
riekwijze.

het rijt zou by niet gescheet
zijn!

Maar de slaats aangaat daer
het bystaand de slaat, die den schilt
dan het fransch in de volgende
Grenten.

a. in de enkelde tijden, die
dan een koppelstaand afhangen,
mond het bystaand, zo als in de
onderstaalde wijze, door het stent,
staand gezet:

het ik langzaam schrijft.

het mij gaand eten.

om goed te dansen.

b. in de samen gestelde tijden
die geen koppel staand door afge,
gaan zijn, mond het bystaand ten,
schen het koppelstaand en deelstaand
gezet:

ik heb hard geloopt.

Zij heeft slechte geschieden.

Mij hebben een pariglyte be,
slooten.

c. Wanneer de samen gestelde
tijden dan een koppelstaand afha,
ngen mond het bystaand afhangen

mond het bymoond door het Merk,
moond getes, dat dan zijn hulp,
moond getaeyd is:

dat ik praai geschreeven hebbe.
dat my hand geloopt hebben.

cl. het bymoond mond altyd
agten de gebiedende myde getes:

Schryft, langzaam mijne ki-
nderen.
onsterken het niet.

de hollanders zetten geen
onsterkende maanden in de vol-
gende vreek myde, dan de Fran-
sch zig en dan bedienen.

Impeffel niet, dat hij te klein
zij.

ik zal niet heen gaan door
dat alles geveed zij.

het scheelt weinig, of ik doe
het.

hij is geheel anders als hij getes

is.

hij schryft beten dan hij spreekt.

~~~~~

capitule 8.

van ~~het~~
gebruik der doonzetels.

Mannen denschide Zelpstan,
lige naamstaonden, gebonden
doon en of of, of deneenige Zon,
der koppel staonden, hetzelde doon,
Zetzel maeten hebben, kan men
het herhaalen, of Zig dengeragen
mee te slautzen doon het eerste
dan die Zelpstendige naamstaond,
en. p. e.

doon list, doonbedrag en

doon denruuden.

doon list, bedrogen denruud.

men herhaalt gemeenlyk de
doonzetels Mannen men mee
nadruk spreke. p. e.

Zij Zal Zich op ic, en op mij
strecken.

maan Mannen de Zelpstan,
lige naamstaonden gebonden
Zijn doon leel, het Zij, niet alleen,
noek, en dan anderen, mae m,
en het doonzetel herhalen.

noek doon ic, noek doon m,
zuen braeder.

nie alleen doon ic, maar
ook doon and.

of om ientens wil, of om
Zijnens wil.

Die doordetrels kunnen w,
einig onmiddelyken wyde mult,
ander daegen. de Millidend,
heid vicha, las men hea demyd,
in plaats dan loon, met geld om,
getoche getuigen, Zey men lieten
loon getuigen met geld om ge,
tocht.

de doordetrels halde, meye,
waone, en maante, Zyn altyd aan
de andere woonden getaegd, gelyk:
ambts halde, plicht meye, oost
maante, stad maante.

dit de Samenkaeying dan de,
kere doordetrels met enige
bywoonden onastus een groot
getal dan andere bywoonden, als
laun om dan laun en om; hier,
loon, maanaun, hiendoon, hier
neder.

Wanneer toe af men Zelf,
standig raum woonden dan den,
schillende vrywaatkindege geslag,
of die de denkebed dan den schillende
geslag van wyden, den enige Zyn
achten en enkele doordetrel, den,
lieten Zyn hiin lid woonden en na,
ambal. p. e.

in noad en dood.
met goed en bloed.

met zaad en zaad.
of lood en leden.

~~~~~

Chapitre 9.
van het gebruik
der
daegwoorden.

Wanneer de bevestigende
en uitsluitende daegwoorden
en, ook, noch, of maar, Zigt
ofken twee zelfstandige naam-
woorden bekinderen, als dan m,
aeten zij oken en komen in na,

amdal, maar niet in getal
noch in getal.

ik Zie mijnen vriend en
in den duden.

dat is mij en waren oom
gebeind.

ik Zeg het aan ik en aan
inke vrienden.

ik heb noch het boek, noch
de penen gevonden.

ik maek den man of de
vrouw spreken.

Wanneer twee meekwoorden
gebonden zijn loon en, behuult
men het heil meekwoord niet.

hij zal leken, zingen en v.,
zelen.

Wij hadden gebaren, geschenken,
ngen en geschenken.

nochtan herkeals men zo,
mijde her hiel, mer tevoord om de
Zin te denstinken.

gij hebt mij mooye beloften ge-
aan; gij zoudt mij geld
geven, gij zoudt mij te,
oostwaren zenden, maar
gij hebt dan dat alles
niets gedaan.

onden de daegmoorden zijner,
die men altijd aan her begin dan

de spreukwijze, of dan de moord.
Zes, aan welke zij toe behooren, als:
en, Man, of, dat, de hyl. p.e.

de hyl (hij die daer) zullen wij
hem beloonen.

hij zal her in geven, Man (hij
heeft her in beloofd.

anderen, plantzen zij altijd in
her midden, of aan is eiderre dan
de spreukwijze, als: ook, ekten, in,
gelijck, daarom, s.v.

stij daer her, en gij daer her ook
her bljpe die daerby of s.v. b.,
lijpe her daerby.

stij zullen in gelijck daer naen

tae gaan.

Zij gingen insgelijck.

alkaemel, in de kallandse
taalen, se wyzen den oerkerstmond
Zodanig niet dan haerkerstonden
ophangen als in het frans, Zijn
en echter, die noot van het Zijn
elptandig naemkerstmond getolgd
Zijn, als: wanne, omdat, bestijl,
skuurom, al Zoo, Zoo dat, Zoo
den, maer omdat, ten einde,
mits, en ten Zijn, Zijn byna al
tyd getolgd.

hij stieken op dat hij gelend
mond.

ik Zal hem helpen, om dat

hij Zijn oogmerk bereuen
moge.

ik Zal hem alles dingen, en
its hij Zijne schillen be
taale.

Zij Zal niet komen, ten Zij
ik haer reue.

en is tusschen Zekere haer
kerstonden en noot kerstonden bet
rekking, die twee dingen op elck
ander hebben, op de wyze, dat; en
annuen de eerste op reue wyze (la
nleebend) dan en kerstonden de kerstonden
kerstonden en beginnen, de kerstonden op reue
wyze (leconse quient) kerstonden kerstonden
kerstonden maer beginnen, als :
niet, allen en maer oock; kerstonden

hoe, Zoo en als, Zooskel
en als, &c.

niet alleen de meesten, maar
ook de leeringer.

Zooskel de koning, als de
onderdanen.

hoe grooter, hoe schooner.

Zij is Zoo groot als hare
nichte.

~~~~~

Chapitre 70.

van de

Tuifchen mensche.

de tuifchen mensche plaas,
ken zij gemeenlyk aan het begin
of in het midden dan de spreke,
tenge, Zonden enige inkleed
of het naamdel den Zelfstandige
namen.

ach, ongelukkige, die ik ken.

het is, helaal, met ons Zoo
kergekomen.

Met u, Zoo gij het doet.

inde.
~~~~~

} Schryden
 doon
M: i: lootakie

